

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 270 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021 • Κωδικός 2960 Χ+5

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

ΤΟ ΑΡΕΘΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

Βρισκόμαστε στην αρχή του νέου έτους και βιώνουμε ακόμη τις πρωτόγνωρες δυσκολίες της υγειονομικής κρίσης. Ταυτόχρονα όμως έρχονται αυτές οι μέρες να αναπερνώσουν τις ελπίδες του κόσμου κι η φύση να μας θυμίσει πως **το πιο μεγάλο σκοτάδι είναι λίγο πριν την αυγή...**

Ο Ιανουάριος του 2022 υπό κανονικές συνθήκες θα ήταν ο μήνας που σφραγίζει τη διετή θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου και θα διεξάγονταν οι αρχαιρεσίες. Οι υπάρχουσες όμως συνθήκες με την καθημερινή εκατόμβη των θυμάτων του κορωνοϊού, τις δεκάδες χιλιάδες καθημερινά των νέων μολύνσεων, το φόβο και την ανασφάλεια να πλανάται από πάνω μας, κάνουν απαγορευτική αυτή τη στιγμή την ομαλή διαδικασία των συλλογικών διαδικασιών. Οι αποφάσεις για μια μικρή παράταση της θητείας των υπαρχόντων Δ.Σ. είναι ζήτημα που ρυθμίζεται άμεσα από την πολιτεία και το παρακολουθούμε καθημερινά μέσω του νομικού μας συμβούλου. Από την πλευρά μας έχουμε την υποχρέωση από τη μία να εξασφαλίσουμε τη συνέχεια της συλλογικής δράσης χωρίς κενά και την ομαλή μετάβαση στην κανονικότητα όταν το επιτρέψουν οι συνθήκες σε χώρο και χρόνο που θα επιτρέπουν την απρόσκοπτη διεξαγωγή της Γενικής Συνέλευσης και των αρχαιρεσιών.

Θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε όλους γιατί στέκεστε κοντά στον Σύλλογο και κάτω από αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Συνεχίζουμε να ονειρευόμαστε, να οραματιζόμαστε και να κρατούμε ζωντανή τη συλλογική σπίθα. Κρατάμε ζωντανή την επικοινωνία μεταξύ των μελών μας, υλοποιούμε ένα μεγαλόπνοο έργο, διατηρούμε τα δημιουργικά τμήματα. Στο τέλος αυτής της περιπέτειας θα είμαστε όλοι πάλι μαζί να γιορτάσουμε τη νίκη της ζωής, το θρίαμβο του φωτός που νικηφόρο θα γιατρέψει τις πληγές και θα κάνει πιο γλυκό τον καθημερινό μόχθο των ανθρώπων. Ας κρατήσουμε την ελπίδα ζωντανή, την καρδιά γεμάτη αισιοδοξία, την αγκαλιά ανοιχτή και το νου σε εγρήγορη! Θα βρεθούμε ξανά!

Ευχόμαστε σε όλους Καλή Χρονιά!

Υγεία και Δημιουργία! Ενότητα και Αγάπη!

ΤΟ Δ.Σ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ & ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ακολουθώντας τη σύννομη οδό και εφόσον δεν λάβαμε την παράταση θητείας του Δ.Σ. που ζητήσαμε, ανακοινώνουμε ότι προκηρύσσουμε **εκλογές και Γενική Συνέλευση στις 20 Φεβρουαρίου 2022** στην οποία καλούμε όλα τα μέλη του Συλλόγου να παραβρεθούν, να συμμετέχουν και να ασκήσουν το δικαίωμά τους να θέσουν υποψηφιότητα και να ψηφίσουν το επόμενο Δ.Σ.

Ωρα έναρξης εργασιών 9.30 π.μ.

ΤΟ Δ.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου εύχεται σε όλους τους Μεσοπολίτες και τις Μεσοπολίτισσες, όπου και αν βρίσκονται, το **2022** να φέρει στα σπίτια σας το μεγαλύτερο αγαθό, την υγεία και να είναι μια χρονιά καλύτερη σε κάθε τομέα της ζωής σας!

Καλό ταξίδι καπετάνιο!

Ο Σύλλογος Μεσοπολιτών «Η Αναγέννηση», το Διοικητικό Συμβούλιο και η Συντακτική Επιτροπή, αποχαιρετούν με μεγάλη θλίψη και οδύνη τον Φίλιππα Γουγή. Ο Φίλιππος Γουγής υπήρξε ιστορικό στέλεχος του Συλλόγου μας σφραγίζοντας την πορεία του όντας για πολλά χρόνια στο τιμόνι πρόεδρος καθώς και αντιπρόεδρος στην ΟΛΣΑ. Με δημοκρατικά ιδεώδη και ανιδιοτέλεια εργάστηκε ακούραστα για το καλό του χωριού μας που τόσο αγάπησε. Εκτός από συνεπής εργάτης της συλλογικότητας, ήταν ένας καλός οικογενειάρχης και ένας αγωνιστής του καθημερινού μόχθου, ένας αληθινός καπετάνιος στις φουρτούνες της ζωής. Ευχόμαστε θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του. Η μεγάλη αυτή απώλεια βρίσκει την εφημερίδα στο τυπογραφείο, στο επόμενο όμως φύλλο θα αποχαιρετίσουμε τον αγαπημένο μας μπαρμπα Φίλιππα όπως του αξίζει...

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΣ
Γιατρός

Πριν ένα περίπου χρόνο είχα γράψει στην εφημερίδα του συλλόγου ένα λιτό-επιγραμματικό κείμενο με τίτλο «Τα διδάγματα της πανδημίας» για το πρωτόγνωρο αυτό πρόβλημα που τα τελευταία 2 χρόνια έχει ταρακουνήσει όλο τον πλανήτη. Τώρα έρχομαι σε μια πιο δύσκολη θέση, να γράψω πάλι για την πανδημία, εστιάζοντας στα της χώρας μας και να προσπαθήσω να περιγράψω γιατί ουσιαστικά αποτύχαμε στη διαχείριση, αφού αναλογικά έχουμε έναν από τους πιο υψηλούς δείκτες θνητότητας, μέσα από ένα προβληματικό σύστημα υγείας. Θα προσπαθήσω με απλά λόγια να επισημάνω, πού έγιναν λάθη, πότε, από ποιους και τι έπρεπε να γίνει, κατά την ταπεινή μου γνώμη, για να πάνε καλύτερα τα πράγματα, έστω κι αν αυτό το κείμενο γίνει κάπως σκληρό για κάποιους με αξιώματα.

Το πρώτο και ίσως το σημαντικότερο λάθος είναι η εξ αρχής ελλιπής έως στρεβλή ενημέρωση του κόσμου με απλά και κατανοητά λόγια τι σημαίνει πανδημία, τι είναι ο ιός, πώς δρα, τι επιπτώσεις δημιουργεί στον ανθρώπινο οργανισμό, πότε θεωρούμαστε νοσούντες, τι είναι τα εμβόλια, πώς παράγονται, πώς δρουν κι όλα αυτά χωρίς δημιουργία πανικού αλλά με ψύχραιμη πληροφόρηση, ώστε να γίνει κατανοητή η σπουδαιότητα του προβλήματος. Υπήρχαν και υπάρχουν υπεύθυνοι και σωστοί επιστήμονες που θα μπορούσαν να αναλάβουν τέτοιους ρόλους και εκπομπές ενημέρωσης και να ανακαταστήσουν τα τηλεοπτικά σκουπίδια (φάρμες, σαρβαίβορ, μπάτσελορ κ.λπ.) με τα οποία μας βομβαρδίζουν και μας αποχαιρώνουν τα κανάλια. Ας δούμε λοιπόν λίγα επιστημονικά δεδομένα για το θέμα με όσο πιο απλά και κατανοητά λόγια γίνεται. Ο ιός, οι ιοί γενικότερα, είναι η απλούστερη μορφή ζωής στο γήινο ζωικό βασίλειο. Αποτελείται κυρίως από το RNA, που είναι μια μονή αλυσίδα αμινοξέων και ελάχιστα οργανίδια περιβαλλόμενα από μια κάψα, εξασφαλίζοντάς του μια βραχεία, αυτόνομη διάρκεια ζωής, καθώς έχει αδυναμία αυτοπολλαπλασιασμού.

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟ Δ.Σ. ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

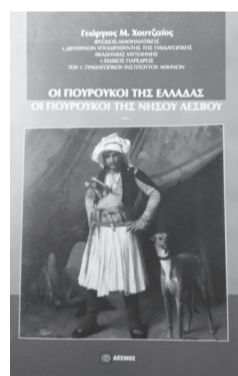
Το νέο ημερολόγιο του Συλλόγου μας ήδη διανέμεται στα σπίτια σας και πολλοί από εσάς το έχετε παραλάβει. Με τίτλο «**Σαν τα θαλασσοπούλια**» και θέμα τη θέα της ευρύτερης περιοχής Μεσοτόπου, όπως μόνο τα πουλιά έχουν το προνόμιο να ατενίζουν από ψηλά, ελπίζουμε ότι θα αρέσει και θα μας προσφέρει μια φρέσκια οπτική του τόπου μας.

Ευχαριστούμε θερμά τον **Κλέαρχο Βουρνάσο**, που αφιλοκερδώς πρόσφερε ολόκληρο το φωτογραφικό υλικό, με εξαιρετικές λήψεις και μεγάλες καλλιτεχνικές αξιώσεις.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλουμε στους χορηγούς μας, που χωρίς αυτούς τίποτα δε γίνεται. Ευχαριστούμε τα **ΟΠΤΙΚΑ ΓΙΑΛΟΥΡΗ**, το **ΜΕΛΙ ΕΝΑ** και τον **Κώστα Κορδούτη**, το **ΦΟΥΡΝΑΚΙ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗ** και τον **Παναγιώτη Κουρλή**, το **Πεινάς; Μνάς!** και τον **Κώστα Ιωσηφέλλη**, τα έπιπλα **GAND**, τα λευκά είδη **SWEET HOME**, το **HAIR WORKSHOP GIORGOS KARDARAS**, τα **ΤΖΑΚΙΑ Παναγιώτης Καρδαράς**, τον **Αγροτουριστικό Συν/σμό Γυναικών Μεσοτόπου Λέσβου**, το κρεπωλήσιο **ΛΕΒΕΝΤΗΣ**, το καφέ **ΑΠΟΨΗ** και την **Ευπραξία Βακάλη**, τον ηλεκτρολόγο-μηχανικό **Βασίλη Βογιατζή**, το κρεπωλήσιο **Βασίλη Βεμβέτσου**, το καφέ **Ακρογιάλι**, το **REPANISTOURS** και τον **Σταύρο Ρεπάνη**, την ταβέρνα **ΠΑΛΟΥΚΟΣ**, την επιχείρηση πηλακιδίων **Ψαραδέλλη**, καθώς και τις παρακάτω καταχωρήσεις που μπήκαν τμήσ ένκεν, τον **Αγροτικό-κτηνοτροφικό Συν/σμό Μεσοτόπου**, τις **Μεταφορές Αφών Ζουμπουλή** και τις εκτυπώσεις **LEMON LAB** που ανέλαβαν τη δημιουργία του ημερολογίου. Τα κείμενα και ο πρόλογος ανήκουν στην **Παναγιώτα Πλωμαρίτου**.

Η Έλενα Παπαδοπούλου, του **Χρήστου** και της **Χρυσούλας**, εγγονή του ταμιά μας **Αρτέμη Φιλιππίδη**, αποφοίτησε πρώτη με βαθμό 9.55/10 από το τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Η πρωτιά της επιβραβεύτηκε με την εκφώνηση του όρκου από την ίδια, που είναι τιμή και όνειρο κάθε φοιτητή. Το Δ.Σ. και ο Σύλλογος χαίρεται ιδιαίτερα για την επιτυχία της και της εύχεται να έχει μια λαμπρή σταδιοδρομία.

Λάβαμε κι ευχαριστούμε πολύ το νέο βιβλίο του κ. **Γεωργίου Μ. Χουτσαίου** με τίτλο «**Οι Γιουρούκοι της Ελλάδας-οι Γιουρούκοι της νήσου Λέσβου**», εκδόσεις Δεσμός. Ο κ. Χουτσαίος υπηρέτησε ως φυσικός-μαθηματικός στη μέση εκπαίδευση, τ έως Διευθύνων Υποδιευθυντής της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Μυτιλήνης και τώρα είναι συνταξιούχος Ειδικός Πάρεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Αθηνών.

Διαβάσαμε με ενδιαφέρον το βιβλίο καθώς ξεκινά με μια ιστορική αναδρομή από την απαρχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και εντεύθεν τοποθετώντας το ιστορικό πλαίσιο και στη συνέχεια παρακολουθεί την έλευση και εγκατάσταση του φύλου των Γιουρούκων στον ελληνικό χώρο και στη Λέσβο ειδικότερα. Οι Γιουρούκοι (η λέξη σημαίνει αυτοί που περπατούν, πλάνητες, νομάδες) διακρίνονται από άλλα τουρκικά φύλα που έφτασαν και αποίκισαν το νησί. Εγκαταστάθηκαν κυρίως στο δάσος της Αγιάσου και ζούσαν από την εκμετάλλευσή του. Ξεχώριζαν από τους Τούρκους σε πολλά σημεία. Μιλούσαν διάλεκτο με λέξεις που θυμίζουν αρχαίες ελληνικές, η ανιμιστική θρησκεία τους προσομοίαζε τη λατρεία του δωδεκάθεου, η ενδυμασία τους θύμιζε χιτώνες και οι γυναίκες τους δεν φορούσαν φερετζέ. Με την ανταλλαγή πληθυσμών το 1923

οι Γιουρούκοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη Λέσβο μέσα σε κλίμα μεγάλης απόγνωσης. Να σημειώσουμε ότι στο βιβλίο υπάρχει εκτενής αναφορά στην παραδοσιακή Αποκριά της Λέσβου, όσο δε για το μεσοτοπίτικο καρναβάλι παρατίθεται αντιπροσωπευτική αναφορά από τον κ. **Φώτη Βασιλόγλου**, εκ μέρους του Συλλόγου «Αναγέννηση».

Ο Αγροτουριστικός Συνεταιρισμός Γυναικών Μεσοτόπου συμμετείχε με τα υπέροχα προϊόντα του στην 4ήμερη έκθεση **ARTOSA 2021** στο Metropolitan Expo και ο Σύλλογος «Αναγέννηση» στελέχωσε το αντίστοιχο περίπτερο για να βοηθήσει στην παρουσίαση και προώθηση. Ευχαριστούμε πολύ όλους όσοι συμμετείχαν στην ενέργεια και βοήθησαν με την παρουσία τους (**Βάσω Ψάνη**, **Δημήτρη Βουδούρη**, **Παναγιώτη Αραπέκο**, **Τζένη Παλαιολόγου**, **Αρτέμη Βουδούρη**, **Άντζελα Κοντού**) ενώ οι φοιτήτριες **Περσεφώνη Κοντέλη** και **Εύα Καφετζή** μας περιγράφουν την εμπειρία τους.

Στο πλαίσιο της συμμετοχής του Αγροτουριστικού Συν/σμού Γυναικών Μεσοτόπου στην ARTOSA 2021 μου δόθηκε η δυνατότητα να βιώσω την ξεχωριστή εμπειρία της έκθεσης αυτής. Η έκθεση απαρτιζόταν από επιχειρήσεις που ανήκουν σε όλους τους χώρους της ζαχαροπλαστικής και της αρτοποιίας, όπως εταιρείες που προμηθεύονται τις πρώτες ύλες, μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις παραγωγής μέχρι και εταιρείες που ασχολούνται με την μεταφορά και τη συντήρηση των προϊόντων. Εμείς, σε συνεργασία με συντοπίτες μας, συμβάλλουμε στην ανάδειξη του Συλλόγου Γυναικών Μεσοτόπου, αλλά και άλλων προϊόντων ή επιχειρήσεων από τη Λέσβο. Η εμπειρία αυτή, εκτός από πρωτόγνωρη, ήταν και μοναδική, καθώς είχαμε τη δυνατότητα να γευτούμε ξεχωριστές γεύσεις, όπως φρέσκο ρόφημα κακάο, να γνωρίσουμε νέα προϊόντα και να συναστραφούμε με ανθρώπους που μοιραζόμαστε το ίδιο μεράκι και την ίδια αγάπη για τη γαστρονομία.

Περσεφώνη Κοντέλη

Ήταν υπέροχο που υπήρχε μια μικρή γωνιά και για τον Μεσοτόπο, μέσα σε μια τόσο μεγάλη έκθεση. Οι επισκέπτες γεύτηκαν τους κουραμπιέδες, τα μελομακάρονα, τα κουλουράκια, τα λικέρ και φυσικά τις χάχλες Μεσοτόπου που έκλεψαν την παράσταση. Έτσι, διαφημίστηκαν τα προϊόντα μας με τον αμεσότερο τρόπο σε ενδιαφερόμενους μελλοντικούς συνεργάτες.

Εύα Καφετζή

Η Γωνιά των Γυναικών

Δόξα εν υψίστοις Θεώ...

Η εικόνα της χάρτινης φάτνης, φτιαγμένη στην Αγγλία τη δεκαετία του '50, διαστάσεων 27,6 x 34,5 εκ. που βρίσκεται στο Μουσείο Μπενάκη, ξύπνησε παιδικές μνήμες.

Είμαι σίγουρη ότι οι περισσότερες/οι από εσάς την αναγνωρίζετε. Είναι αυτή που με ιεροτελεστία αναδύαμε από το κουτί με τα στολίδια εκεί στα 1960-70. Την τοποθετούσαμε με σεβασμό στη βάση του χριστουγεννιάτικου δέντρου. Ένα δέντρο από ξύλο, σύρμα και χαρτί που τοποθετούσαμε βαμβάκι για χιόνι στα κλωνάρια του, στολίζαμε με εύθραυστες χρωματιστές μπάλες και μανταλώναμε χνουδάτα πουλάκια. Στη κορυφή ένα αστέρι πασπαλισμένο με χρυσόσκονη. Φωτάκια μαργαρίτες έδιναν φως στη μαγεία. Ο στολισμός τελείωνε με την πάχνη που σαν ιστός αράχνης κάλυπτε ολόκληρο το δέντρο απογειώνοντας τη φαντασία με τους ιριδισμούς που δημιουργούσε σε συνδυασμό με τα φωτάκια. Πάντα αφήναμε ένα φωτάκι για τη φάτνη με τα «ξένα» για μας τότε γράμματα "GLORIA IN EXCELSIS DEO", το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ» στα Λατινικά. «Και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» συνεχίζει ο ύμνος των Αγγέλων.

Ένα μωρό στα σπάργα, ακουμπισμένο στο παχνί (φάτνη), αντί σε κούνια δημιουργεί από μόνο του δέος και αγαλλίαση. Φέρνει ειρήνη στον γεμάτο πάθη άνθρωπο και τον συμφιλιώνει με το είναι του. Είναι στο χέρι του ν' ανοίξει τα μάτια της ψυχής του, να γεμίσει την ζωή του από εσωτερική ισορροπία, γαλήνη, πνευματική αναγέννηση, καλή διάθεση, καλή θέληση, εν τέλει ΕΙΡΗΝΗ και ΕΥΔΟΚΙΑ.

As θυμηθούμε λοιπόν παλιότερες ευχές και as ευχηθούμε για το 2022.

ΕΙΡΗΝΗ και ΕΥΔΟΚΙΑ τότε και το ΥΓΕΙΑ θα είναι αυτονόητο.

Καλή Χρονιά!

Για το τμήμα γυναικών,
Χριστίνα Γιαννουκάκου - Κουρλή

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33, ΔΑΦΝΗ, 172 37 ΑΘΗΝΑ | ΤΗΛ.: 210 9707417 FAX: 210 9762595
www.mesotopites.weebly.com | e-mail: anagenme@gmail.com
Υπεύθυνη έκδοσης: Άντζελα Κοντού, angelakontou1971@gmail.com

Συντακτική ομάδα:

Εύα Καφετζή, Ελευθερία Κωσταντή, Δέσποινα Παναγιωτάρα,
Μαρία Παναγιωτάρα, Αρτέμης Φιλιππίδης, Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ: ΕΛ. Ι. ΚΑΡΤΕΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΙΚΑΙΑΣ 10, 104 34 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.: 210 88.26.392, FAX: 210 88.20.655, peritexnon@yahoo.gr

Η Συντακτική ομάδα δικαιούται να συντέμνει, να τροποποιεί ή να απορρίπτει κείμενα προς δημοσίευση, ολόκληρα ή μέρος αυτών, αν είναι αντίθετα προς το καταστατικό του Συλλόγου ή τον κανονισμό της εφημερίδας και εάν κρίνει ότι μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα στις σχέσεις των μελών και στις σχέσεις με τρίτους. Όλα τα προς δημοσίευση κείμενα πρέπει να υπογράφονται από τους συντάκτες τους και θεωρείται δεδομένο ότι εκφράζουν τις προσωπικές τους απόψεις.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Υπάρχουν εκατοντάδες είδη ιών που εντοπίζονται πάνω στους ανώτερους ζωικούς οργανισμούς που τους «φιλοξενούν», στους λεγόμενους ξενιστές και βέβαια ένας από αυτούς τους ξενιστές είναι και ο άνθρωπος, που «φιλοξενεί», κυρίως στο αναπνευστικό και το πεπτικό του σύστημα, χιλιάδες μικρόβια, βακτήρια και ιούς. Με αυτόν τον τρόπο οι ιοί εξασφαλίζουν την επιβίωσή τους πολλαπλασιαζόμενοι χρησιμοποιώντας το DNA των κυττάρων του ανθρώπου σαν καλούπι. Τι είναι τώρα αυτό το περίφημο DNA των κυττάρων μας; Είναι το σταθερό και αναλλοίωτο δομικό υλικό των κυττάρων μας, μια διπλή ελικοειδής αλυσίδα αμινοξέων, που δέχεται συνεχώς στη φυσιολογική του λειτουργία, σαν καλούπι, το αποτύπωμα του δικού μας mRNA, δηλαδή του μεταφορικού ριβονουκλεϊνικού οξέος, που φυσιολογικά κυκλοφορεί μέσα στο κύτταρο, δημιουργώντας μόρια πρωτεΐνης. Έτσι, εκμεταλλευόμενος ο ιός τη δυνατότητά του να εισέρχεται δια της κυτταρικής μεμβράνης εντός του κυττάρου, χρησιμοποιεί ανεξέλεγκτα το DNA για τον πολλαπλασιασμό του και την επικράτησή του έναντι των άλλων μικροβίων πάνω στον ξενιστή οργανισμό που ανάλογα με την τοξικότητα του ιού εμφανίζει ή όχι συμπτώματα νόσησης. Δεν είναι όλα τα μικρόβια και οι ιοί τοξικά. Αντίθετα η πλειονότητα είναι παρασιτικά, ατοξικά ή και χρήσιμα σε κάποιες ενζυματικές αντιδράσεις, κυρίως του πεπτικού.

Τι είναι τα εμβόλια τώρα. Τα μέχρι πριν λίγο καιρό χρησιμοποιούμενα εμβόλια, ήταν αδρανολογικά, δηλαδή μη τοξικά τμήματα των ίδιων των μικροβίων και ιών, έτσι ώστε εισερχόμενα στον οργανισμό να μην προκαλούν νόσο, αλλά μόνο αντιγονικό ερεθισμό για την παραγωγή αντισωμάτων. Τα τελευταία χρησιμοποιούμενα εμβόλια τύπου mRNA, δημιουργούνται με βάση το ακριβές RNA του ιού και την αντιγραφή της αλυσίδας των αμινοξέων του. Είναι δηλαδή ένας πιο καθαρός αντιγονικός ερεθισμός και βέβαια καμία αλλοίωση ή άλλη επίδραση δεν επιφέρουν πάνω στο DNA του ανθρώπου, που όπως είπαμε είναι σταθερό και αναλλοίωτο, πράγμα που καταρρίπτει ένα από τα πιο κίτρινα επιχειρήματα των λεγόμενων «αντιεμβολιαστών». Παρομοιάζω την πανδημία σαν μια τεράστια παγκόσμια πυρκαγιά, στην οποία σου προσφέρουν τον μοναδικό αντιπυρικό μανδύα προστασίας που υπάρχει -το εμβόλιο- και έρχονται οι αντιεμβολιαστές και το αρνούνται και κάνουν και προπαγάνδα παράσυρσης αφελών, γιατί μπορεί αυτός ο μανδύας να μην τους προστατεύει απόλυτα.

Έγραψα στην αρχή του κειμένου πως αποτύχαμε στη διαχείριση της πανδημίας. Και πώς να το πούμε αλλιώς, όταν μέχρι τώρα που γράφω αυτές τις γραμμές έχουμε 21.500 περίπου νεκρούς, τα νοσοκομεία και οι ΜΕΘ είναι υπερκορεσμένα, διασωληνωμένοι ψάχνουν κρεβάτι εντατικής, οι νοσηλευόμενοι με κορονοϊό όλο και αυξάνουν, το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό έχει ξεπεράσει τα όρια αντοχής του με τις συνεχείς νοσήσεις και τις ελλείψεις που δημιουργούν. Και βέβαια οι κύριες ευθύνες βαρύνουν τους διαχειριστές του προβλήματος, γιατί σε τέτοιες έκτακτες περιπτώσεις χρειάζονται θαρραλέες αποφάσεις και γρήγορα ανατακτικά, λαμβάνοντας προληπτικά κυρίως μέτρα και όχι τρέχοντας πίσω από τετελεσμένα. Δεν είναι δυνατόν και παραδεκτό να υπάρχουν υπάλληλοι στο δημόσιο ανεμβολίαστοι. Η υποχρεωτικότητα στους εμβολιασμούς θα έπρεπε να είχε επεκταθεί άμεσα, εδώ και πολλούς μήνες, σε όλες τις επαγγελματικές κατηγορίες που έρχονται σε άμεση επαφή με κόσμο, εστίαση, εμπόριο, τουρισμός, εκπαίδευση, τράπεζες, μεταφορικά μέσα. Οι εργοδότες στον ιδιωτικό τομέα να γίνουν υπεύθυνοι για τον εμβολιασμό των υπαλλήλων τους. Δεν νοείται να σε ελέγχει ένας αστυνομικός ή σκευοφυλάκας αν είσαι εμβολιασμένος και ο ίδιος να είναι ανεμβολίαστος, ούτε να σε σερβίρει ένα γκαρσόνι ανεμβολίαστο και με τη μάσκα κολλάρο στο σαγόνι. Κατανοώ απόλυτα την ανάγκη να κρατηθεί όρθια η οικονομία της χώρας, αλλά θα μπορούσε αυτό να γίνει σε ένα πλαίσιο πιο αυξημένης ασφάλειας. Κατανοώ ότι είμαστε σε αχαρτογράφητα νερά σε ένα παγκόσμια πρωτόγνωρο θέμα, χωρίς σταθερούς κανόνες πλεύσης και τα δεδομένα συνεχώς να μεταβάλλονται. Δεν κατανοώ την ανάγκη προβολής βλακωδών θέσεων αντιεμβολιαστών από τα κανάλια ή ξεροκέφαλων ιερών που ανακαλύπτουν τον διάβολο στα εμβόλια, παρασύροντας αφελείς

πιστούς μέχρι τον θάνατο. Δεν είναι δημοκρατική πράξη το να προβάλλεις αλλοιώσεις της αλήθειας και της πραγματικότητας. Είναι αδιανόητο ακόμη να βάζουμε «μπόνους» για να εμβολιαστούν οι νέοι, ή πρόστιμα για να εξωθήσουμε στον εμβολιασμό τους ηλικιωμένους. Δεν μπορώ ακόμα να καταλάβω γιατί δεν τοποθετήθηκε επικεφαλής στο Υπ. Υγείας ένας άνθρωπος περισσότερο σχετικός με το αντικείμενο που καλείται να διαχειρισθεί, σε μια τόσο κρίσιμη χρονική στιγμή και για αυτή την τόσο σημαντική θέση. Βέβαια δεν είναι εύκολο να ξαναβρεθεί ένας Γιώργος Γεννηματάς, που χωρίς να είναι κι αυτός γιατρός, προσέφερε όμως όραμα αλλά και τη ζωή του στην θεμελίωση του ΕΣΥ. Ακόμη δεν μπορώ να μην καυτηριάσω και τη θέση της αντιπολίτευσης, που παίζοντας εκ του ασφαλούς, χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί όλη αυτή την ανθρωπιστική τραγωδία, προσπαθώντας να κερδίσει κομματικά οφέλη. Έσφιγγε τα λουριά στην πανδημία η κυβέρνηση, εστίαζε τα πυρά της η αντιπολίτευση στους κλάδους που πλήττονται, χαλιάρωνε τα μέτρα η κυβέρνηση, εστίαζε τα πυρά της η αντιπολίτευση στην πανδημία. Ασάφεια θέσεων για το κεντρικό θέμα των εμβολιασμών, με διπλές φωνές, λαϊκίστικες κορώνες, μάγκικες εκφράσεις και απουσία σοβαρότητας. Έχω όμως τη γνώμη ότι ο κόσμος έχει ξυπνήσει πλέον και δεν «τσιμπάει» σε τέτοια μικροπολιτικά παιχνίδια.

As δούμε εν συντομία το θέμα του ΕΣΥ για τις παθογένειες που ανέδειξε και αναδεικνύει αυτό το κύμα της πανδημίας. Περνώντας όλη μου την επαγγελματική σταδιοδρομία σε ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία της Αττικής, συνειδητοποιώ το πόσο σημαντική είναι μια σωστή οργάνωση των αναγκών και της λειτουργικότητας των νοσοκομείων, τόσο στο λεκανοπέδιο, όσο και σε όλη τη χώρα, καθώς και στα Κέντρα Υγείας με την πρωτοβάθμια περίθαλψη, συσπολογίζοντας την ιδιαιτερότητα του νησιωτικού χαρακτήρα της χώρας. Η μηχανοργάνωση, η ηλεκτρονική μεταρρύθμιση και ο σωστός προγραμματισμός, θα έπρεπε να είχε ήδη ολοκληρωθεί στον τομέα της υγείας, ξεκινώντας από τα πανεπιστήμια, πόσους γιατρούς χρειαζόμαστε, πόσους σε κάθε ειδικότητα, πώς θα εκπαιδευτούν, πού θα εργασθούν, με ποιες συνθήκες, το ίδιο για τους νοσηλευτές, τους φυσιοθεραπευτές, τους τραυματιοφορείς, και όχι να ψάχνουμε την τελευταία στιγμή να βρούμε εντατικολόγους ή ειδικευμένους νοσηλευτές. Η τηλεϊατρική θα έπρεπε να είχε ήδη γίνει κτήμα και στο πιο απομακρυσμένο νησί και στο πιο ορεινό χωριό. Οι προσλήψεις απόλυτα αξιοκρατικές και με αντικειμενικά κριτήρια και ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες και όχι με ρουσφέτια να γεμίζουν τα νοσοκομεία με διοικητικούς, θυρωρούς, κηπουρούς, εξυπηρετώντας πελατεία πολιτικών. Οι διοικητές των νοσοκομείων επιβάλλεται να είναι γνώστες του αντικείμενου στη διοίκηση εξειδικευμένων επιχειρήσεων και όχι να αλλιάζουν κάθε φορά που αλλιάζει η κυβέρνηση. Από εκεί και πέρα θα έπρεπε για δημιουργία νέων νοσοκομειακών μονάδων ή εξειδικευμένων πτερύγων να ρεύσουν αρκετά πιο ενισχυμένα κονδύλια, για πραγματικό εκσυγχρονισμό της υγείας στο δημόσιο τομέα και ίσως κάποιο πλωτό πλοίο-νοσοκομείο για κάλυψη των μικρών νησιών, αντί για φρεγάτες και F35. Ίσως κάποτε αυτά, αν όχι τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας να τα δουν να πραγματοποιούνται.

Φίλοι μου, παρ' όλα τα παραπάνω θέλω και πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι. Ναι, ο ιός δεν νοιάζεται αν αυτός που θα τον «φιλοξενήσει» είναι πλούσιος ή φτωχός, εγγράμματος ή αγράμματος, αν είναι μικρός ή μεγάλος, θεοσεβούμενος ή όχι, αν φοράει γραβάτα ή ράσα, όταν θα βρει εύφορο έδαφος για αυτόν, δηλαδή ανεμβολίαστους, εξασθενημένο οργανισμό και ανοσοποιητικό, θα κάνει τη δουλειά του. Για αυτό as προσέχουμε την υγεία μας, αυτό το υπέρτατο αγαθό, με τη σωστή υγιεινή διατροφή, την άσκηση, το τακτικό τσεκ-απ, και επί του παρόντος τηρώντας τα γνωστά μέτρα ατομικής προστασίας. Έχω την εντύπωση ότι η ίδια η Φύση δεν θα αργήσει να δώσει τη λύση σιγά-σιγά του προβλήματος, αφού φαίνεται ότι αυτή η μετάλλαξη «Ο» θα μετατρέψει την πανδημία σε κάποιες ενδημικές τοπικές εστιές μέχρι την τελική της εξάλειψη...

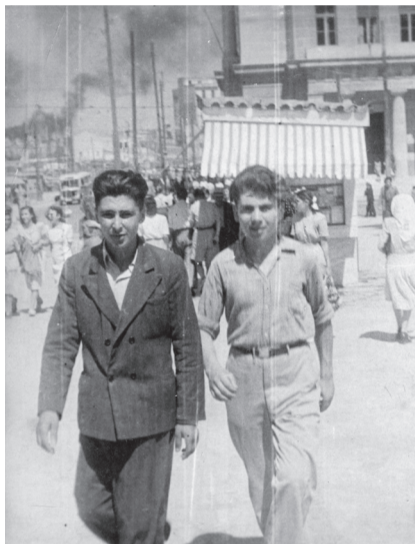

Τα σκίτσα είναι από το διαδίκτυο και ανήκουν στον γελοιογράφο Αρκά.

Ο αγαπητός μας κ. Κων/νος Σαραντίδης ανέσυρε μία ακόμα ιστορία από το ανεξάντλητο συρτάρι της μνήμης του, μια ιστορία που τη θυμήθηκε χάρη στη στήλη μας με την παρουσίαση των Μεσοποπιτών μουσικών μας. Μια ιστορία χαριτωμένη που δείχνει την ετοιμότητα και την ευστροφία του Μεσοποπίτη πρωταγωνιστή της, η οποία θα μας μεταφέρει αρκετές δεκαετίες πίσω και θα μας ταξιδέψει ως την Αμερική!

Τώρα τελευταία στην εφημερίδα γράφονται βιογραφικά κείμενα Μεσοποπιτών μουσικών που συνοδεύονται και με τη φωτογραφία του μουσικού. Όλοι πήγαν σε σχολεία και τη μουσική τη μάθανε στα ωδεία που πήγανε.

Ο Νίκος Γωγής του Γεωργίου (Μούχαλος) τη μουσική την έμαθε από τον πατέρα του, αυτοδίδακτο μουσικό. Ο Νίκος από έξι ετών έπαιζε μαντολίνο και μετά έμαθε και κιθάρα. Γεννήθηκε στον Μεσότοπο το 1930. Μεσοδήβωσε η κατοχή και όταν έγινε η απελευθέρωση το 1944, σύμφωνα με τον νόμο του 1947 όσοι γυρίσανε με αμερικάνικο διαβατήριο, δικαιούνταν να επιστρέψουν στην Αμερική, μαζί με την οικογένειά τους, αν είχαν παντρευτεί. Τον Απρίλιο του 1947 αναχώρησαν από τον Πειραιά για την Αμερική ο Νίκος και ο αδελφός του ο Μιχάλης με το πλοίο ENTERPRISE της αμερικάνικης εταιρείας EXPORT LINE. Στην Αμερική ο Νίκος έπιασε δουλειά σε ένα εργοστάσιο και ο Μιχάλης σε μια σχολή οδηγών.

Αριστερά ο Μιχάλης Γωγής του Γεωργίου (Μούχαλος), δεξιά ο Ντίνος Σαραντίδης του Πλάτων. Η φωτογραφία τραβήχτηκε στις 17 Ιουνίου 1947 στον Πειραιά, την ημέρα που έφυγαν για την Αμερική τα δυο αδέρφια, Μιχάλης και Νίκος Γωγής.

1950. Η παρέα αποτελείται από τα πρώτα του εξαδέλφια Ντίνος, Πραξία και Μιχάλης Σαραντίδης του Πλάτων και Μιχάλης Γωγής. Ο Μιχάλης Γωγής που έφυγε για την Αμερική το 1947, εν έτει 1950 ήταν δεκανέας του βαρέως πυροβολικού του Αμερικάνικου Στρατού. Διεκρίθη και παρασημοφορήθηκε αρκετές φορές και απολύθηκε το 1957 με τον βαθμό του επιλοχία. Πέθανε το 2014 και στην τελετή της κηδείας του το φέρετρο ήταν τυλιγμένο με την αμερικάνικη σημαία.

60 αεροσκαφών, ήταν και αρχηγείο στόλου άλλων 20 σκαφών, επιφανείας και υποβρυχίων και ήταν ο 7ος αμερικανικός στόλος στον Ινδικό Ωκεανό. Δημιουργήθηκε μία διένεξη για την κυριαρχία κάτι νησιών και έτρεξε ο 7ος Στόλος και άρχισαν οι περιπολίες.

Πέρασαν τα όρια αντοχής των πληρωμάτων και ζήτησε ο κυβερνήτης να ελλιμενισθούν τα πλοία επί τετραήμερον. Η απάντηση ήταν αρνητική, λόγω εκτάκτων εθνικών αναγκών με την υπόδειξη να βρείτε στα πληρώματα ανθρώπους να ψυχαγωγήσουν τους συναδέλφους ναύτες. Η αίθουσα ψυχαγωγίας του σκάφους χωρούσε καθίσματα για 300 άτομα. Ο αξιωματικός που ανέλαβε την εύρεση ψυχαγωγίας είδε πολλούς και

διάφορους, καραγκιοζοπαίκτες, Ινδούς και Κινέζους με το φασουλή. Ο Νίκος όταν είδε τι γίνεται, λέει, θα πάω κι εγώ για μουσικός. Πηγαίνει στον αξιωματικό.

- Τι ξέρετε;
- Μουσική.
- Τι μουσική;
- Μαντολίνο και κιθάρα.

Την επαύριο με το ελικόπτερο ήλθε η κιθάρα και το μαντολίνο. Αφού κούρδισε την κιθάρα, εκεί που την ήθελε, τώρα ποιο τραγούδι να τραγουδήσει; Η Μαίρη Λίντα όταν ήλθε με το μουσικό γκρουπ από την Ελλάδα για 6 μήνες στο κέντρο Παρθενών στο Σικάγο, τραγούδησε το «Περασμένες μου αγάπες».

Ο Νίκος Γωγής με τον εξάδελφό του Ντίνο Σαραντίδη.

Ο Νίκος το μετέφρασε στα αμερικάνικα «Old my love»!

Έξι η ώρα, η αίθουσα ψυχαγωγίας γέμισε και ακούγονταν ψίθυροι «Θα παίξει κιθάρα και θα τραγουδήσει ο Νικ». Το αεροπλανοφόρο σε επιφυλακή συνέχιζε την περιπολία συνοδευόμενο από άλλα 20 πλοία επιφανείας και υποβρύχια. Στο γραφείο μάχης ο αξιωματικός φυλακής έδινε και έπαιρνε σήματα από τα πλοία που ακολουθούσαν το αεροπλανοφόρο. 3.000 άτομα πλήρωμα, άλλοι κοιμόνταν μετά από τη βάρδια, άλλοι στη βάρδια και άλλοι απολάμβαναν την πλεύση, ένας όγκος να πλέει και να ακούει στην εντολή αργά, ημιταχώς, ολδοταχώς, κράτει έκανε ο άνθρωπος και έτοιμα 60 αεροπλάνα να περιμένουν σε ετοιμότητα απονήωσης.

Ντίνος Σαραντίδης, Μαίρη Λίντα, Νίκος Γωγής. Ο Νίκος είχε παλιά γνωριμία με τη Μαίρη Λίντα, όταν εκείνη πήγαινε στην Αμερική με συγκροτήματα και τραγουδούσε. Εδώ είμαστε στην Τριάντα του Χειλά στη Λεωφ. Συγγρού.

Ξαφνικά φωνές, ουρλιαχτά, σφυρίγματα, ο Κυβερνήτης διατάζει τον αξιωματικό ασφαλείας να δει τι συμβαίνει, μην έχουμε καμιά ανταρσία. Οι φωνές ακούγονταν από την αίθουσα ψυχαγωγίας. Πηγαίνει κοντά, μπαίνει μέσα, τι να δει; Χαμός! Πανζουρλισμός! Να χορεύουν επάνω στα καθίσματα, να φωνάζουν και ο Νικ δεν έπαιρνε χαμπάρι, εκεί την κιθάρα «Old my love». Επιστρέφει και αναφέρει:

«Πιο καλά να πας εσύ να δεις αντί να σου πω».

Πηγαίνει ο Κυβερνήτης, τι να δει, σκέτη τρέλα και ο Νικ στη μέση. Ο κονφερασιέ ανακοίνωσε την παρουσία του Καπετάνιου. Όλοι στα καθίσματα και ο Νικ στο τραγούδι και στην κιθάρα. Πηγαίνει κοντά στον Νίκο, τον βλέπει. «Oh my God! Ω Θεέ μου», ο Νίκος παίζει κιθάρα και τραγουδάει.

Σύμφωνα με την πρόταση του Κυβερνήτη, ο Νίκος απηλάγη όλων των καθηκόντων του, του έδωσαν καμπίνα αξιωματικού και ενδιαίτηση στην τραπεζαρία αξιωματικών. Μετά δύο μήνες, ο Καπετάνιος πήρε προαγωγή και μετετέθη στο Πεντάγωνο στην Ουάσιγκτον. Τον Νίκο τον πήρε μαζί του και έμεινε μέσα στην πόλη. Συνολικά υπηρέτησε 7 χρόνια στο Πολεμικό Ναυτικό της Αμερικής και όταν απολύθηκε, του δώσανε δουλειά σε μια μεγάλη εταιρεία.

Μερικές φορές τα γεγονότα είναι προδιαγεγραμμένα. Θα συμβούν, έτσι κι αλλιώς. Τα προετοιμάζει η ζωή, το πεπρωμένο, οι συνθήκες... Ο Δημήτρης ας πούμε και να ήθελε, ήταν πολύ δύσκολο να ξεφύγει. Η μαγεία της μουσικής είχε κατακλύσει τον κόσμο του. Εξ απαλών ονύχων, οι νότες στροβιλιζόνταν γύρω του και σιγά σιγά έπλεκαν το αόρατο υφάδι που τον τύλιγε. Ενέδωσε στην πρόκληση στα οχτώ του χρόνια κι από τότε παραδόθηκε άνευ όρων στο βιολί και στη μουσική η οποία πια καθορίζει το παρόν και το μέλλον του.

Ο Δημήτρης παρά το νεαρό της ηλικίας του είναι ένας συγκροτημένος άνθρωπος, με άποψη, με παιδεία, που ξέρει πολύ καλά τι ζητά και πώς να εργαστεί για να το πετύχει. Από εφέτος είναι και φοιτητής στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης & Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, μια κατάκτηση που θα του ανοίξει νέους ορίζοντες στο αντικείμενό του και για την οποία του αξίζουν πολλά συγχαρητήρια. Τα όνειρά του ένα προς ένα αρχίζουν να παίρνουν σάρκα και οστά και η ευχή μας είναι να συνεχίσει έτσι νικηφόρα και λαμπερά!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ «Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΑΚΛΑΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΚΑΙ ΦΤΑΝΟΥΝ ΣΤΟ ΑΠΕΙΡΟ...»

Η οικογένειά σου καμαρώνει αρκετούς επαγγελματίες μουσικούς. Εσύ πιστεύεις στο DNA και στο ταλέντο ή στους εξωτερικούς παράγοντες που αναδεικνύουν έναν καλλιτέχνη;

Αναφορές λένε ότι ο προπάππος μου έπαιζε ούτι και τραγουδούσε πολύ ωραία. Στις οικογενειακές μαζώξεις πάντα κάποια στιγμή θα 'βγαζε ο θείος Φίλιππος (Ρέμμος) το μπουζούκι κι η ξαδέρφη μου η Σταυρούλα (Σπανού) το σαντούρι να παίζουν. Αλλωστε κι ο πατέρας μου είχε έρωτα με το βιολί και στα 35 του αποφάσισε να ξεκινήσει μαθήματα στο ωδείο, τα οποία δεν μπόρεσε να συνεχίσει λόγω έλλειψης χρόνου. Πιστεύω άρα ότι υπάρχει μέσα στο DNA του ανθρώπου η κληρονομικότητα, αλλά σίγουρα παίζει πολύ σημαντικό ρόλο και το εξωτερικό περιβάλλον. Το

ταλέντο είναι η μικρή διαφορά που θα κάνει κάποιον να ξεχωρίζει λίγο περισσότερο αλλά δεν αρκεί από μόνο του. Δεν πρέπει να εφησυχάσει κάποιος στο ταλέντο του και να μείνει σ' αυτό. Εξάλλου είναι μόλις το 1% στο συνολικό αποτέλεσμα και το 99% είναι η μελέτη, η δουλειά.

Εσύ πώς διάλεξες το βιολί που ίσως έχει μια δυσκολία παραπάνω;

Στην ηλικία των 7-8 χρόνων ήθελα να ασχοληθώ με όσο περισσότερα πράγματα μπορούσα και τότε ζήτησα από τους γονείς μου να ξεκινήσω βιολί στο Ωδείο, όπου μαγεύτηκα από το πρώτο μάθημα ακούγοντας το δάσκαλο να παίζει. Εκείνη τη στιγμή είπα: Ουάου! θέλω να μάθω και εγώ να παίζω έτσι.

Σίγουρα όλα τα όργανα έχουν τη δυσκολία τους, εξαρτάται τι θες να κάνεις και σε ποιο επίπεδο να φτάσεις. Το βιολί από τη φύση του και κατασκευαστικά όντως έχει μία δυσκολία. Στο πιάνο βλέπεις τα πλήκτρα, στην κιθάρα βλέπεις τα τάστα. Το βιολί είναι μία μαύρη σανίδα στην οποία δεν βλέπεις πού θα πατήσει το χέρι σου και το δάχτυλό σου, μπαίνεις σε μία άλλη λογική οπότε αυτό είναι ουσιαστικά η δυσκολία που το ξεχωρίζει. Πρέπει να συνδυάσεις πολλά πράγματα ταυτόχρονα. Χρησιμοποιείς τα δύο σου χέρια, τα μάτια σου, την ακοή σου, τα πάντα.

Πώς ήταν η συνέχεια;

Φοίτησα στο Μουσικό Σχολείο Ιλίου, μια εξαιρετική εμπειρία που δεν αλλιάζω με τίποτα. Σε οικογενειακό κλίμα έδινε κίνητρα να ασχοληθείς περισσότερο, να μελετήσεις, να διαβάσεις, να ψάξεις μόνος σου. Ερχόσουν σε επαφή με πάρα πολλά είδη μουσικής. Περπατούσες στο διάδρομο και άκουγες χίλιες μελωδίες, κλασική μουσική, τζαζ, τα πάντα. Επιπλέον ανέπτυσε κι άλλους τομείς, τη συνεργασία, την ομαδικότητα κ.λπ.

Στη Γ' Λυκείου έκανα το πρώτο μου μεροκάματο με κάποιους συμμαθητές σε ένα μαγαζί στο Περιστερί, «Απόσταγμα» λεγότανε, κάθε Πέμπτη βράδυ και κρυφά από τους γονείς μου. Έφτασε η περίοδος των πανελληνίων όπου έδωσα και πέρασα στο Ρέθυμνο στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας & Ακουστικής Μουσικής αλλά δεν ήταν αυτό ακριβώς που με ενδιέφερε. Είπα να ξαναπροσπαθήσω, μα καθώς άρχισα να δουλεύω περισσότερο σε μαγαζιά και να γίνομαι σιγά-σιγά αυτόνομος με τα δικά μου λεφτά, η απόφαση για σπουδές πήγε λίγο παραπίσω.

Πώς βίωσες την προηγούμενη δύσκολη χρονιά;

Στην αρχή με πήρε αρκετά από κάτω διότι όταν έχεις συνήθειο να δουλεύεις σε αυτό που αγαπάς και στο κόβουν μαχαίρι από τη μία μέρα στην άλλη, σου φαίνεται και όσο παρατείνεται η διάρκεια, πειράζει πλέον και ψυχολογικά. Μετά το είδα κάπως διαφορετικά και προσπάθησα να είμαι όσο μπορώ πιο δημιουργικός. Κάθισα και μελέτησα πράγματα στο όργανο, διάβασα βιβλία μουσικής, ασχολήθηκα με διάφορα που υπό άλλες συνθήκες δεν είχα το χρόνο να το κάνω. Συν ότι μέσα στην καραντίνα σκέφτηκα: αφού διαβάζεις που διαβάζεις, δε δίνεις και πανελλήνιες; Με ενδιαφέρει πολύ το παιδαγωγικό κομμάτι στη μουσική (ήδη διδάσκω σε κάποια ωδεία και κάνω ιδιαίτερα μαθήματα). Καημό το 'χα να περάσω στο τμήμα Μουσικής Επιστήμης & Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, οπότε έκατσε όλο το πακέτο πολύ ωραία.

Και σου αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για την επιτυχία σου! Όπως και στη Σταυρούλα Σπανού, την ξαδέρφη σου που πέρασε στο ίδιο ακριβώς τμήμα ταυτόχρονα με σένα! Τι σύμπτωση ήταν αυτή;

Ναι! Κάποια στιγμή πήγα στο σπίτι της να πιούμε ένα καφέ και της είπα ότι σκέφτομαι να δώσω πανελλήνιες γι' αυτό το τμήμα κ.λπ. Α! μου λέει, κι εγώ το ίδιο! Πλάκα μου κάνεις; της λέω! Είχαμε την ίδια σκέψη ταυτόχρονα, διαβάσαμε, αλληλοϋποστηρικτήκαμε και περάσαμε μαζί στο ίδιο τμήμα!

Τώρα έχω ξεκινήσει τα μαθήματα και πηγαίνω Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Ευ-

τυχώς έχει βολέψει και το πρόγραμμα της σχολής, οπότε με κάποιους συνάδελφους ανεβαίνουμε στη Θεσ/νίκη Δευτέρα πρωί και επιστρέφουμε Τετάρτη απόγευμα.

Έχεις κάνει την επιλογή σου στον παραδοσιακό ήχο και στο λεγόμενο έντεχνο τραγούδι. Αλήθεια, πώς σου φαίνεται η διάκριση έντεχνο και εμπορικό;

Η παραδοσιακή μουσική ποικίλλει πάρα πολύ στον ελληνικό χώρο. Σε όποιο μέρος και να πας στην Ελλάδα θα εντοπίσεις διαφορετικά στοιχεία της παραδοσιακής μουσικής, διαφορετικά μουσικά όργανα, διαφορετική παράδοση και νοοτροπία, κάτι το οποίο σε εξιτάρει ακόμα περισσότερο να μάθεις. Αυτό ήταν ένα πολύ μεγάλο κίνητρο να πάω προς την παραδοσιακή μουσική, να ψάξω και να βρω τι διαφορετικό έχει κάθε περιοχή της Ελλάδας από την άλλη.

Για το δεύτερο ερώτημα, καταρχάς όταν μιλάμε για τέχνη τι σημαίνει έντεχνο; Υπάρχει δηλαδή και άτεχνη τέχνη; Δεν συμφωνώ με τον όρο, τον δέχομαι μόνο για να συνηνοούμαστε σε ποιο είδος μουσικής αναφερόμαστε. Η μουσική έχει πολλά παρακλάδια που ανοίγουν και φτάνουν στο άπειρο, δεν υπάρχει πεπερασμένο. Για μένα ο άνθρωπος και η αισθητική του είναι αλληλένδετος με την τέχνη του και ο καθένας επιτελεί το δικό του έργο, στο δικό του κομμάτι και αυτό δεν το υποτιμώ καθόλου.

Ποια είναι τα όνειρά σου για το μέλλον;

Σε πέντε χρόνια από τώρα θα 'θελα να έχω τελειώσει με το πανεπιστήμιο. Έπειτα θέλω πάρα πολύ να φύγω από την Αθήνα και να ζήσω στην επαρχία, σε κάποιο νησί να περιβρέχεται από θάλασσα. Θα ήθελα να δουλεύω σε ένα σχολείο ως καθηγητής μουσικής, να ανοίξω ένα ωδείο για τα απογεύματα και να δουλεύω και τη νύχτα ως μουσικός. Όσο ωριμάζω θέλω να υλοποιήσω κάποια πράγματα που έχω στο κεφάλι μου και να τα βγάλω προς τα έξω, όπως π.χ. δικά μου τραγούδια, τα οποία είναι ακόμα στο συρτάρι.

Πού σε βρίσκουμε φέτος; (η συνέντευξη δόθηκε πριν τα τελευταία απαγορευτικά μέτρα κατά covid)

Με το Μουσικό Σεργιάνι, ένα σχήμα πέντε ατόμων με κλαρίνο, βιολί, λαούτο και τραγουδιστή, παίζουμε παραδοσιακά τραγούδια κάθε Πέμπτη βράδυ στη Νέα Φιλαδέλφεια στο μαγαζί «Μπαρμπαλέης». Παρασκευή και Κυριακή στο Περιστερί στο μαγαζί «Αγροτικών». Την Παρασκευή παίζουμε με τον Μιχάλη Πανόπουλο με έντεχνο ρεπερτόριο και το μεσημέρι της Κυριακής κάνουμε ένα ικαριώτικο γλέντι.

Έπειτα στο YouTube τρέχουμε δυο projects. Στο ένα παρουσιάζουμε παραδοσιακά τραγούδια από τη Μυτιλήνη με τη δική μας αισθητική και το πώς έχει εξελιχθεί το είδος ως σήμερα. Στο άλλο project προσαρμόζω παραδοσιακά τραγούδια από όλη την Ελλάδα παιγμένα μόνο από βιολιά. Μια νεανική και φρέσκια ματιά που ανανεώνει το είδος, κρατώντας τη λεπτή ισορροπία να σεβαστείς τα τραγούδια και να μην τα κακοποιήσεις.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Δημήτρης Στεφόπουλος γεννήθηκε το 1995 στην Αθήνα και είναι γιος της Ευθυμίας Βουρνάζου και του Νίκου Στεφόπουλου. Στην ηλικία των 8 χρόνων ξεκίνησε κλασικό βιολί στο Δημοτικό Ωδείο Περιστερίου. Λόγω καταγωγής από το Μεσότοπο Λέσβου και της μουσικής επιρροής από τους συγγενείς τον κέρδισε η παραδοσιακή μουσική. Φοίτησε στο Μουσικό Γυμνάσιο-Λύκειο Ιλίου. Έκτοτε ξεκίνησε η επαγγελματική του πορεία στη μουσική, σε διάφορες μουσικές σκηνές σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει συνεργαστεί με διάφορα σημαντικά ονόματα του χώρου, όπως ο Μπάμπης Στόκας, η Ελένη Τσαλιγοπούλου, η Γιώτα Νέγκα, ο Αντώνης Απέργης, η Δέσποινα Ολυμπίου, ο Γεράσιμος Ανδρεάτος, η Αρετή Κετιμέ κ.ά. Παράλληλα, συνέχισε τις κλασικές του σπουδές στο Εθνικό Ωδείο, παίρνοντας το πτυχίο του στην αρμονία και φτάνοντας στη δεύτερα ανωτέρα τάξη του βιολιού. Καθηγητές του στο παραδοσιακό βιολί είναι ο Γιώργος Μαρινάκης και ο Δημήτρης Γάσιος. Πλέον συνεχίζει την επαγγελματική του πορεία σε διάφορα είδη μουσικής και είναι φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης & Τέχνης.

Εργασίες κοινότητας Μεσοτόπου

Το κοινοτικό συμβούλιο ευχαριστεί θερμά όλους όσους βοήθησαν, είτε οικονομικά, είτε με την εργασία τους, για την ολοκλήρωση της διάνοιξης του δρόμου της περιοχής «Καστρούδα». Αυτό το τοίχιο ολοκληρώθηκε σε τρία στάδια. Τα πρώτα εικοσιπέντε μέτρα διανοίχτηκαν πριν από οχτώ μήνες περίπου από την κοινότητα Μεσοτόπου και συνέβαλλαν αφιλοκερδώς πολλοί κάτοικοί της. Το δεύτερο στάδιο δημοπρατήθηκε από τον Δήμο Δυτικής Λέσβου και το τρίτο και τελικό στάδιο των δεκαπέντε μέτρων ολοκληρώθηκε επίσης από την κοινότητα Μεσοτόπου. Τα άτομα που εργάστηκαν αφιλοκερδώς για την ολοκλήρωση του έργου είναι τα εξής:

Γαβριήλ Πιρίνης, πρόεδρος, εργάστηκε επτά ημέρες.

Κων/νος Βουδούρης, εργάστηκε δύο ημέρες.

Γρηγόρης Ζαγκούλης του Βασιλείου, εργάστηκε δύο ημέρες.

Νικόλαος Βουρνάζος του Δημοσθένη (μικρός), εργάστηκε μία ημέρα.

Χρήστος Βαληλῆς, εργάστηκε μία ημέρα.

Δημήτριος Κωνσταντιδέλλης του Νικολάου, εργάστηκε μία ημέρα.

Χαραλάμπος Κωνσταντιδέλλης του Κων/νου, εργάστηκε μία ημέρα.

Ιωάννης Βασιῆς του Δημητρίου, εργάστηκε μία ημέρα.

Γεώργιος Κωνσταντιδέλλης του Ιγνατίου, εργάστηκε μία ημέρα.

Ιγνάτιος Βασιλόγλου του Μαθαίου, εργάστηκε μία ημέρα.

Επίσης, η ξυλεία που χρειάστηκε για τα καλοπώματα του τοιχίου, προσφέρθηκε από την εταιρία του **Εμμανουήλ Κωνσταντιδέλλη** και του **Στέλιου Βουδούρη**.

Η μπετονιέρα που χρειάστηκε για μία μέρα για να πέσει μπετό προσφέρθηκε από τον **Ιωάννη Βασιῆ**.

Τα δεκαπέντε κυβικά μπετό που χρειάστηκαν μάς τα έδωσε ο Δήμος και η κοινότητα πρόσφερε περίπου 1,5 κυβικό το οποίο έπεσε με τα χέρια.

Επίσης ευχαριστούμε και τα άτομα που συμμετείχαν οικονομικά:

Ιωάννης Κουρδούτης του Κων/νου, εις μνήμην των γονέων του και του πεθερού του, προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ.

Ευθύμιος, Μιχάλης και Φώτης Βασιλόγλου του Χαραλάμπους, έδωσαν το ποσό των 150 ευρώ, για να καλυφθούν έξοδα της διάνοιξης που έγινε, εις μνήμην των γονέων τους Χαραλάμπους και Μαρίας και των θείων τους Γιάννη και Ευτέρπης Μοσχόβη, Άννας, Μανώλη, Μυρσίνης, Νικολάου Βασιλόγλου και Ραηλιώς, Γρηγόρη Σκαρβέλλη.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους κληρονόμους του Άρη Παπανικολή για την παραχώρηση του τοίχου στον δρόμο που συνέβαλλε στο μεγάλωμα του φάρδους του.

Τα έξοδα που καλύφθηκαν από την κοινότητα είναι η εκκαφή και απομάκρυνση των μπάζων και τα ελάχιστα ημερομίσθια, επίσης 1,5 κυβικό μπετό που χρειάστηκαν για να κλείσουν τα μερεμέτια του έργου.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΩΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Εκείνο που μαγνητίζει και εντέλει κατακτά το ενδιαφέρον ενός περιηγητή δεν είναι άλλο από την ιδιοπροσωπία του τόπου που επισκέπτεται. Δηλαδή τα ιδιάζοντα ταυτοτικά χαρακτηριστικά του, η ιδιαίτερη αισθητική και φυσιογνωμία του, το άμεσα αναγνωρίσιμο χνάρι του, το αυτόφωτο της πολιτισμικής του υπόστασης. Όπως είναι προφανές τα παραπάνω στοιχεία τα διακρίνει κανείς κατ' αρχάς περιπλανώμενος στο οδικό δίκτυο και στα σοκάκια μιας κωμόπολης για παράδειγμα, παρατηρώντας τις κατοικίες, την κυριακή της σύνθεση, την φινέτσα των οικοδομικών κατασκευών και την πολεοδομική της άρθρωση.

Θυμάμαι κάποιον παλιό μου φίλο κάποτε –ο οποίος παραθερίζοντας πρώτη φορά στο Βορειοανατολικό Αιγαίο μοίρασε τις μέρες των καλοκαιρινών του διακοπών σε Μυτιλήνη, Αίβαλί και Μοσχονήσια– να μου μιλά με ενθουσιασμό για την κοινή αρχιτεκτονική αισθητική των παραδοσιακών οικισμών της Λέσβου και των, σε απόσταση αναπνοής ευρισκόμενων, γειτονικών Μοσχονησίων.

Μόλυβος
(Η φωτο είναι από το διαδίκτυο)

Επισήμανε μάλιστα ορθά και την ύπαρξη ενός ευδιάκριτα μοναδικού αρχιτεκτονικού ύφους στην ευρύτερη αυτή γεωγραφική περιοχή που προσλαμβάνει τον χαρακτήρα ενός τοπικού ιδιώματος εντελώς ξεχωριστού παρά τις δεδομένες επιρροές από Ανατολή και Δύση σε ό,τι αφορά οικίες και αρχοντικά, τα περισσότερα χτισμένα στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. Είναι γνωστό ότι η Λέσβος και το Αίβαλί (Κυδωνίες) στον μυχό του Αδραμυττηνού κόλπου, υπήρξαν για πολλά χρόνια μια ενιαία διοικητική περιφέρεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, κόμβος και σταυροδρόμι πολιτισμών, με την Μικρασιατική Χερσόνησο να αποτελεί ουσιαστικά την ενδοχώρα του νησιού πριν την ενσωμάτωσή του στο ελληνικό κράτος το 1912 και τον συνοριακό διαχωρισμό τους εν συνεχεία που προέκυψε στη ροή του ιστορικού χρόνου.

Όστόσο αυτή η οικιστική ιδιαιτερότητα, έργο ως επί το πλείστον Λέσβιων μαστόρων, χτιστάδων, μηχανικών και αρχιτεκτόνων, για την οποία μου μιλούσε εντυπωσιασμένος τότε εκείνος ο φίλος, ήταν και είναι στη σκέψη μου

τρανή απόδειξη μιας βαθιά ριζωμένης στο νησί μας κουλτούρας δημιουργικής εμπλοκής των ανθρώπων του σε ό,τι συμβαίνει γύρω τους. Ανήσυχων συνειδήσεων οι οποίες μοχθούν για να αφήσουν ένα ίχνος προσωπικής παρέμβασης στον τόπο τους που δεν ξεπατικώνεται, με τις δεξιότητες κι απ' το πόστο του έκαστος και με την αντίληψη για το ωραίο που διαθέτει ο καθένας και η καθεμιά. Μια ροπή γόνιμης συνδιαλλαγής με τα πράγματα που καταγράφεται διαχρονικά και διαπερνά κάθε πτυχή του κοινωνικού γίγνεσθαι: από τις τέχνες και τα γράμματα έως τους προοδευτικούς συλλογικούς αγώνες, παρά τα όποια κατά καιρούς ξεστρατίσματα που δεν αποτέλεσαν ποτέ άλλωστε κυρίαρχο πλειοψηφικό ρεύμα.

Ο πόθος να σμιλέψει κανείς με μαστοριά, μεράκι και αγάπη το δικό του πολιτισμικό αποτύπωμα στον κόσμο πριν τον αφήσει πίσω του είναι μια αρετή που πρέπει να περιφρουρείται και να αναδεικνύεται σε αντίθεση με το στείρο και παρακμιακό στρογγυλοκάθισμα στα παραδεδομένα. Αναντίρρητα τούτη η φιλοπρόοδη δυναμική συνιστά και πνευματική κληρονομιά του νησιού μας που με κάποιον τρόπο αδιόρατο αηλιά υπόγεια επιδραστικό έχει μεταδοθεί λίγο-πολύ σε όλους τους συνδεδεμένους μ' αυτό κάτι που δεν μπορεί παρά να μας κάνει να νιώθουμε απέραντα ευγνώμονες.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€). Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314. (Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Ο Γεώργιος Παπαβασιλείου του Γαβριήλ και η Βασιλική Καψάλα του Γεωργίου, παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Η Έφη Θεοδωρέλλου, το γένος Παναγιώτη Βαλελλή, και ο Βασίλης Λιάππας, παντρεύτηκαν στην Καλαμάτα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Έφη Νοικοκύρη και ο Νίκος Ζώταλης απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Η Ευδοκία Σβάρνα, το γένος Φωτίου Ζουμπουνέλλη και ο Μανώλης Μακρής απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.
- Ο Γιώργος Βασ. Βασιλάς και η Μαρία Χρ. Κωνσταντιδέλλη απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Η Στέλλα Πιπίνη του Ιωάννη και Μιχάλης Γληνέλης απέκτησαν αγοράκι.
- Η Νιόβη Βασιλά και ο Δημήτρης Βλάχος απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Η Σοφία Καντανάκη, κόρη της Ευθυμίας Βουρνάζου, και ο Παντελής Λημναίος, απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Κατερίνα Σαραντίδη του Πλάτων και ο Χρήστος Γούλας του Δημητρίου, βάπτισαν την κόρη τους στην Βάρκιζα και την ονόμασαν Σταυρούλα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στον Μεσότοπο ο Νίκος Βαλελλής του Ευθυμίου.
- Πέθανε στον Μεσότοπο ο Παντελής Γωγής του Χρήστου.
- Πέθαναν στην Αθήνα το ζεύγος Παναγιώτης Α. Μιχαηλίδης στις 9/11/2021 και η Στυλιανή Μιχαηλίδη (Παπαδέλλη) στις 5/1/2022.
- Πέθανε στην Αθήνα, ο Ιγνάτιος Καρδαράς του Στεφάνου.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Φίλιππος Γουγής.

Ευχόμαστε συχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

- Ο Παναγιώτης Παναγιωτάρας στη μνήμη της γυναίκας του Δέσποινας δώρισε στον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων 50€.

Έχεις μήνυμα_

Τα λαμπιόνια στη μεγάλη λεωφόρο
έλαμπαν εκτυφλωτικά,
Ξορκίζοντας το σκοτάδι....

Λαμπερές φιγούρες κρεμασμένες ψηλά,
λινίζονταν στον αέρα,
σαν σε βουβό χορευτικό χωρίς μουσική...

Ένα πολύχρωμο αστέρι αναβόσβηνε αργά
και χανόταν στο άπειρο της νύχτας,
Και εγώ έτρεχα ξοπίσω του ψάχνοντάς σε...

Σκορπιός

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

- Η Μαρία Ασημομύτη-Χονδρέλλη προσέφερε 75€.
- Η Μαρία Γωγή του Κων/νου προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Κων/νου και των γονέων της Μυρσίνης και Γεωργίου Βαλαβάνη 50€.
- Η Άννα Βαλελλή-Μανωλοπούλου προσέφερε στη μνήμη Γρηγορίου και Ελένης Βαλελλή 10€.
- Ανώνυμοι φίλοι του Συλλόγου προσέφεραν 100€.
- Η Μαρία Αग्रιτάκη του Ευστρατίου προσέφερε 40€.
- Η οικογένεια Δημητρίου Γουγής του Βασιλείου αντί στεφάνου στον αγαπημένο μας ξάδερφο και θείο Κώστα Κολλοφωτιά προσφέρουμε 40€.

ΥΠΕΡ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Η Ζωή Αग्रιτάκη, στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου Αग्रιτάκη του Ιωάννου, προσέφερε 100€.

ΥΠΕΡ ΠΑΝΑΓΙΑΣ, ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Η Ζωή Αग्रιτάκη, στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου Αग्रιτάκη του Ιωάννου, προσέφερε 100€.

ΜΝΗΜΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΙ ΣΤΥΛΙΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΥΔΗ

Παναγιώτης Α. Μιχαηλίδης
1926 - 9/11/2021 ετών 95
Στυλιανή Μιχαηλίδη (Παπαδέλλη)
1934 - 5/1/2022 ετών 88.
Παντρεύτηκαν το 1957 και ζούσαν στο Περί-
στέρι. Τα καλοκαίρια τους έμεναν στον Ποδαρά.

«Αχ Ποδαρά...

Τα 'μαθες έρμε Ποδαρά;
Τη στράτα σου δε θα τη διαβούν
μήτε στ' ακρογιάλι σου θα δροισιστούν,
στην αμμουδιά δε θα ξαποστάσουν
και τα αρμυρίκια σκια αηλιού θα την δανείσουν.

Το σπιακό τους έρμε τώρα δα απόμεινε
κι αυλή αφροκάλιστη παραπονιέται,
το πέτρινο πηγάδι χείλη δεν ξεδιψά,
ούτε το χωραφούδι την πείνα τους χορταίνει.

Τα παραθυρόφυλλα σφαλημένα απομείναν,
γιατί τα μάτια τους είναι αηλιού,
στου Παραδείσου τα ακρογιάλια
αγνάντιο έχουν.

Αχ, έρμε απόμεινες πορτόφυλλο
κι αμπαρωμένο,
γιατί ο Άη Πέτρος
άνοιξε διάπλητα σ' εκείνους».

Δημήτριος Ν. Βραχνός

(Ένας ελάχιστος φόρος μνήμης και τιμής στο θείο μου Παναγιώτη Α. Μιχαηλίδη και στη θεία μου Στυλιανή Μιχαηλίδη (Παπαδέλλη), έζησαν αντάμα εξήντα πέντε καλοκαίρια στην Λεσβιακή Γη και αντάμα έφυγαν για τα αιώνια καλοκαίρια του Παραδείσου).

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

- Ευχαριστούμε πολύ όσους προσέφεραν για το δευτεριότατο τραπέζι:
- Ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Μεσοτόπου έστειλε ένα τενεκεδάκι φέτα.
- Ο Μάκης Βαλελλής, προσέφερε 5 κιλά κρασί και ένα μπουκάλι τσίπουρο, όλα παραγωγής του.
- Ο Αναστάσιος Πατές έστειλε χταπόδια και τα κάναμε σιφάδο. Ευχαριστούμε τη Βάσω Καραστεφανή, που τα μαγείρεψε.
- Ο Στέλιος Ζουμπουνέλης προσέφερε λουκάνικα παραγωγής του.
- Η Χριστίνα Πιπίνη του Χρήστου στη μνήμη του συζύγου της προσέφερε ένα ταψί κοτόπουλα με πατάτες.
- Η Ζωή Αग्रιτάκη, στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου Αग्रιτάκη του Ιωάννου, προσέφερε 100€.

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές και ζητάμε συγγνώμη αν λησμονήσαμε κάποια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Η Μαρία Ασημομύτη, σύζυγος Δημητρίου, ευχαριστεί τον Σύλλογο για μία φιάλη αίμα που προσέφερε σε συγγενή της.
- Ευχαριστώ τον Σύλλογο και τους αιμοδότες για τη διάθεση δύο φιαλών αίματος που χρειάστηκε συγγενικό μου πρόσωπο. Καρδαράς Χαράλαμπος
- Ο Πολιτιστικός σύλλογος «Ο Μεσότοπος» ευχαριστεί τους Βασίλη Ζαγκούλη και Κώστα Κωνσταντιδέλλη, για την κατασκευή του χριστουγεννιάτικου δέντρου που έφτιαξαν αφιλοκερδώς, καθώς και τον Βασίλη Γεώργιο για δωρεάν εξαρτήματα για το δέντρο. Ο Σύλλογος εύχεται σε όλους υγεία, ευτυχία και καλή χρονιά!

ΜΝΗΜΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΗΜΝΑΙΟΥ

Έφυγε από κοντά μας ο Γιώργος Λημναίος -κατά κόσμον Μαθρακάς- σε ηλικία 78 χρόνων. Ένας άνθρωπος που μεγάλωσε στην Ερεσό και την αγάπησε όπως όλοι οι συγχωριανοί, αλλά η ανάγκη της βιοπάλης τον οδήγησε στην Ξενιτιά. Έφυγε στην Αφρική όπου έζησε δεκαέξι χρόνια, βιοπορίστηκε κι απέκτησε οικογένεια. Η σύζυγός του Σοφία με καταγωγή από τον Μεσότοπο του χάρισε τους δίδυμους γιους τους, Μπάμπη και Λουκά. Επέστρεψε στην Αθήνα και συγκεκριμένα στην Ηλιούπολη, όπου ζούσε για πολλά χρόνια, ενώ τα τελευταία χρόνια με τη σύζυγό του είχαν μετακομίσει στην Αρτέμιδα. Πάντα όμως είχε το νου του στην πατρίδα του, τη Λέσβο και την Ερεσό. Ήταν γνωστός σε όλους ως "τ' Λουκά τ' Μαθρακά γιος", άνθρωπος τίμιος, εργατικός, σωστός οικογενειάρχης, απλός και βιοπαλαιστής. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του Σοφία, τα παιδιά του Λουκά, Μπάμπη και Ιωάννα, τα αδέρφια και τα ανίψια του!

Νίκος Καρύδης

Ο Σύλλογος εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια όλων στον Λουκά Λημναίο, γιο του εκλιπόντος, καθώς όπως είναι γνωστό, ο Λουκάς χρόνια τώρα είναι ένας εκ των ικανών δασκάλων του μουσικού τμήματος του Συλλόγου «Αναγέννηση» και έχει συμμετάσχει σε πολλές εκδηλώσεις μουσικού περιεχομένου.

Για να ξαραθ'μίσουμι...

As γράψουμε δυο λόγια για να ξαραθ'μίσ'ν αυτοί που έχουν καιρό να επισκεφτούν το χωριό και λαχταρούν για «νέα»! Για μια βδομάδα -αρχές Νοεμβρίου- είχα τη χαρά να βρεθώ στον Μεσότοπο για λιομάζεμα. Ευτυχώς ο καιρός ήταν καλός και ο κόσμος μπόρεσε να μαζέψει τον καρπό χωρίς παραπανήσιες ταλαιπωρίες. Τα λιόδεντρα είχαν αρκετό καρπό και ο δάκος απουσίαζε με αποτέλεσμα τα λάδια να είναι ποιοτικά -χαμηλής οξύτητας. (Μην ξεχνάμε πως είναι πολύ σημαντικό στην ποιότητα και η σωστή μετέπειτα αποθήκευση του λαδιού). Υπάρχουν στον Μεσότοπο παραγωγοί που πωλούν τοπικό λάδι και αξίζει να τους προτιμήσουμε! Τα λάδια βγήκαν σε Σίγρι, Άντισσα και κυρίως σε Βατούσα. Η Φτερούντα φέτος δεν άνοιξε. Δυστυχώς το χωριό μας παραμένει εδώ και τριάντα χρόνια χωρίς ενεργό λιοτριβί με αποτέλεσμα το τελικό κόστος να επιβαρύνεται παραπάνω. Λιγοστεύουν επίσης και τα εργατικά χέρια, που είναι δυσεύρετα! Ο καλός καιρός και τα πρώιμα πρωτοβρόχια έκαναν το χορτάρι να φυτρώσει καλά.

Ευτυχώς ο καιρός που ακολούθησε -μέχρι τα μέσα του Δεκεμβρίου, που γράφονται αυτές οι γραμμές- συνέχισε με νοτιάδες και καλές βροχούλες και γίναν τα «φθινοπωρινά χορτάρια»! Φέτος αναμένεται η τιμή στο γάλα να είναι υψηλή κι ελπίζουμε να καλύψει το κόστος των ζωοτροφών που ανέβηκαν πολύ. Αύξηση αναμένεται και στις τιμές των τυροκομικών προϊόντων. Εξαιρετικό το νέο προϊόν του Αγροτικού Κτηνοτροφικού Συνεταιρισμού, παγωτό με γεύση και κομμάτια μελομακάρονου, αλλά και τα τυροπιτάκια-σπανακοπιτάκια, φτιαγμένα με τυρί παραγωγής μας και τοπικό βιολογικό σπανάκι! Κατά τα λοιπά ο κόσμος λιγοστός στους καφενέδες λόγω και των έκτακτων μέτρων με την πανδημία. Προλάβαμε κι ήπιαμε ένα ρακί κι ένα κρασί του «Πάλλη» με αγαπημένους φίλους, αλλά και σε συγγενικά μας πρόσωπα χαρήκαμε την καλή παρέα και το γλυκό κουβεντολόι! Την Κυριακή στην εκκλησιά της Παναγιάς, όπου συλλειτούργησαν ο παπα-Αναστάσιος και ο παπα-Μανόλης ο κόσμος αρκετός. Κι η σουμάδα μετά στον καφενέ του Αρτέμν εξαιρετική.

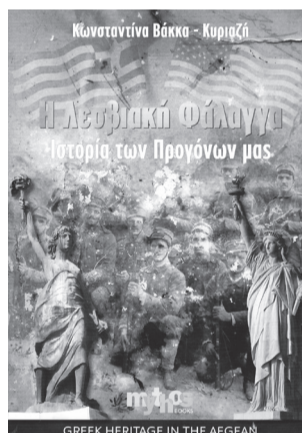
Στην πλατεία κυριαρχεί η μοναξιά και το φαρμακείο άλλαξε θέση μιας και μεταφέρθηκε στο «δικό του κτήριο» απέναντι από το παλιό αρτοποιείο του Γιώργου Βακλατζή. Το Ταβάρι το καμαρώσαμε στις φθινοπωρινές ομορφιές του με πολλά μαγαζιά το Σαβ/κο να είναι ανοιχτά εκτός από το «Ακρογιάλι» που είναι μονίμως ανοιχτό και πάντα καλοδέχεται ντόπιους και επισκέπτες.

Με χαρά είδαμε την ολοκλήρωση της διάνοιξης στην Καστρούδα-Καζαν(ι)κά Κοντού -έξοδος στο δρόμο Ταβαρίου, που έγινε με την επιμέλεια της Κοινότητας και προσωπικά του προέδρου Γαβριήλ Πιπίνη και τη συνδρομή του Δήμου, ο οποίος προσέφερε το μπετόν. Έτσι διευκολύνεται η κίνηση στην πολύτιμη νότια παράκαμψη του χωριού και ξεπερνιούνται οι δυσκολίες λόγω της στενότητας του δρόμου και της έλλειψης «ορατότητας», που υπήρχαν πριν. Θερμές ευχαριστίες στους κληρονόμους Παπανικολή για την προσφορά γης και σε όσους συνέδραμαν με εργασία ή οικονομικώς, ώστε να γίνει προσπάθεια να καλυφθούν τα έξοδα που απαιτήθηκαν για να ολοκληρωθεί το έργο.

Έχοντας στα μαγαζιά μας εκλεκτά προϊόντα της μεσοτοπίτικης γης: λάδι, ελιές, φέτα, μέλι, φασόλια-λόμπγια, φασ'λέλια μαυρομάτικα, γλυκά κουταλιού-ριτσέλι, κολοκύθια πολιτικά, λαχανικά-βιολογικά προϊόντα Καξηρή, τυριά-μυτζήθρες, γιαούρτι, γάλα, κρεμμύδια, πατάτες και φυστίκια εξαιρετικά, πήρα τον δρόμο του γυρισμού. Κρίμα που δεν είχαν βγει τα φρέσκα ρακιά! Βλουγ(ι)μένου χουριό! Καλή χρονιά σε όλες κι όλους με υγεία!

«Η Λεσβιακή Φάλαγγα» της κας Κωνσταντίνας Βάκκα-Κυριαζή

8 Δεκεμβρίου, ημέρα γιορτής για το νησί μας, τη Λέσβο. Μετά τη μάχη στον Κηλαπάδο υπογράφεται στον Πετσοφά η παράδοση του νησιού. Το ηρώο στο Τυραννίδι θυμίζει τον απολογισμό της θυσίας. Πολύ σημαντική στις επιχειρήσεις η συμμετοχή της Λεσβιακής φάλαγγας, οι 210 Λέσβιοι, ξενιτεμένοι στην Αμερική, που εθελοντικά και οργανωμένα επέστρεψαν για να συμβάλουν στο ημετέρωμα της ηευτεριάς! Στο εξαιρετικό βιβλίο της αγαπητής κας **Κωνσταντίνας Βάκκα-Κυριαζή** «Η Λεσβιακή Φάλαγγα-Ιστορία των προγόνων μας», (εκδόσεις ΜΥΘΟΣ-2018, σελ. 274) θα μάθουμε πολλά! Πώς γεννήθηκε η ιδέα, πώς οργανώθηκε η επιχείρηση και πώς χρηματοδοτήθηκε. Η αναχώρηση από τη Νέα Υόρκη με το υπερωκεάνιο «Μάρθα Ουάσιγκτον», ο ερχομός τους στο λιμάνι της

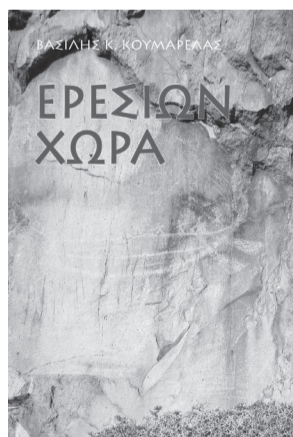
Νεάπολης Ιταλίας και μετά αυτό της Πάτρας. Άφιξη στην Αθήνα και μετά στη Μυτιλήνη στις 28 Νοεμβρίου με το επίτακτο «Δελφίνι». Η συμμετοχή στις επιχειρήσεις και στη μάχη του Κηλαπάδου. Φρούρηση χωριών στη συνέχεια και στελέχωση αστυνομικών τμημάτων για την τήρηση της τάξης. 1η Ιουλίου αναχώρηση για Θεσσαλονίκη-Μακεδονικό Μέτωπο. Συμμετοχή στις μάχες με τους Βουλγάρους και φρούρηση της Καβάλλας. 11 Σεπτεμβρίου επιστροφή στη Μυτιλήνη, για να πάρει μετά ο καθείς τον δρόμο του...

Ο κύριος όγκος των εθελοντών καταγόταν από το Πηλωμάρι. Αξίζει, για μας τους Μεσοτοπίτες να επισημάνουμε πως το 1908 οι Λέσβιοι μετανάστες ιδρύουν τον Παλληεσβιακό Σύνδεσμο «ο Πιττακός», «σκοπός του οποίου είναι η αλληλοβοήθεια και η κατά τα ενόντα συνδρομή αυτού εις παν πατριωτικών και εθνικών σκοπόν».

Για την ίδρυση του Συλλόγου πρωτοστάτησε και ο έμπορος σιγαρέτων **Ιωάννης Νικολάου** από τον Μεσότοπο, ο οποίος ήταν ο πρώτος πρόεδρος του «Πιττακού» κι ένας από τους οργανωτές της Λεσβιακής Φάλαγγας. Επίσης ανάμεσα στους τέσσερις νεκρούς της Φάλαγγας, την περίοδο των επιχειρήσεων στη Λέσβο, ήταν και ο **Νικόλας Καξηρής** -γιος «τ'ς Βατ'σιανής», ο οποίος τραυματίστηκε στην μάχη του Κηλαπάδου, πέθανε και ετάφη στον Μεσότοπο. Αξίζει να προμηθευτούμε το βιβλίο!

«ΕΡΕΣΙΩΝ ΧΩΡΑ», το νέο βιβλίο του Βασίλη Κουμαρέλα

Κυκλοφόρησε το βιβλίο του συναδέλφου και δεινού ερευνητή του νησιού μας Βασίλη Κουμαρέλα! Μια άριστη έκδοση, η οποία περιλαμβάνει όλο τον γεωγραφικό χώρο της Αρχαίας Ερεσίας, μέσα από μια υποδειγματική και αναλυτική παρουσίαση της μακρόχρονης του έρευνας, την πλήρη βιβλιογραφική κατοχύρωση και την ευρηματική ταξινόμηση των θεματικών του αντικειμένων. Πολύτιμος οδηγός για τον ερευνητή του νησιού! Μια από τις πιο σημαντικές του ανακαλύψεις αποτελεί η εικόνα του εξωφύλλου όπου βρήκε χαραγμένη αρχαία τριήρη στην κορυφή του βουνού Αετού της Ερεσού. Εκεί που η σύγχρονη Ιστορία έχει πολλά να γράψει!

(Μάκνς Αξιώτς)

Διαβάζουμε στον πρόλογο:

«Το βιβλίο που κρατάει ο αναγνώστης στα χέρια του είναι ένα οδοιπορικό στην ύπαιθρο (χώρα) της επικράτειας της Ερέσου, μιας από τις έξι αρχαίες

πόλεις-κράτη της Λέσβου, γενέθλιας γης της Μεγάλης Σαφούς και των φιλοσόφων Θεοφράστου και Φανία ή Φαινία, μαθητών του Αριστοτέλους. Είναι το αποτέλεσμα αμέτρητων περιηγήσεων του συγγραφέα στα απάραμιλλα ηφαιστειακά τοπία της δυτικής Νήσου Λέσβου, για τρεις και πλέον δεκαετίες. Η μελέτη είναι διαρθρωμένη σε εισαγωγή και δύο μέρη.

Στην εισαγωγή παρατίθενται βασικά στοιχεία από τη γεωγραφία και την ιστορία του μικρού κράτους.

Στο πρώτο μέρος καταγράφονται οι σημαντικές αρχαιότητες στο όρος Αετός και τις γύρω εύφορες παραποτάμιες κοιλάδες, ευρύτατο κεντρικό τμήμα της επικράτειας.

Στο δεύτερο μέρος ο συγγραφέας επιχειρεί μια συνολική θεώρηση του «αρχαιολογικού τοπίου» της χώρας των Ερεσίων. Καταχωρίζονται συνοδικά 84 αρχαιολογικές θέσεις με λείψανα 29 περιβόλων, 33 πύργων ορθογωνίου ή κυκλικού σχήματος, 4 μνημειακών αναλημματικών τοίχων, που δημιουργούν πλάτωμα για ένα ιερό, 2 φρουριακών συγκροτημάτων και άλλων οικιστικών εγκαταστάσεων. Μερικές από αυτές δημοσιεύονται για πρώτη φορά. Οι περισσότερες έχουν κτιστεί με το λέσβιο ή με το ισοδομικό σύστημα».

Αγαπητέ μας γιατρέ, ευχόμαστε υγεία και δημιουργία! Είθε το πόνημά σας να μπορέσουμε να το χαρούμε με μια παρουσίαση και στη δυτική Λέσβο!